

NEUE VOCALSOLISTEN

Neue Vocalsolisten, fundat el 1984 com a grup de música vocal contemporània sota el paraigua de Musik der Jahrhunderte, és un grup de música de cambra i de teatre musical que funciona com a conjunt artístic autònom des de l'any 2000.

Els seus set solistes s'autodefineixen com a investigadors i descobridors, i col·laboren de manera intensa amb compositors contemporanis, tant consolidats com joves. El grup, amb una gamma vocal que va de soprano de coloratura a baix profund, passant per contratenor, investiga nous sons i tècniques vocals, així com formes d'articulació vocal.

El teatre musical i el treball interdisciplinari amb l'electrònica, el vídeo, l'art visual i la literatura són part del seu concepte de recerca com també ho és la confrontació amb elements de la música antiga i moderna. Per aquest motiu, Neue Vocalsolisten col·labora habitualment amb grups musicals especialitzats, orquestres de ràdio, les òperes internacionals més importants, el món del teatre independent, estudis de música electrònica i nombrosos organitzadors de festivals i cicles de concerts de Neue Musik de tot el món.

En els últims anys, el grup ha despertat interès en l'àmbit internacional amb produccions de teatre musical com *Freizeitspektakel*, de Hannes Seidl i Daniel Kötter, amb representacions a Venècia, Stuttgart, Madrid, Oslo i Varsòvia; *Aura*, de José Maria Sánchez-Verdú, a Madrid, Stuttgart, Venècia, Berlín i Hamburg; *Shadowtime*, de Brian Ferneyhough, a Munic, París, Londres i Nova York; i *Murmullos del páramo*, de Julio Estrada, a Stuttgart, Madrid, Venècia i Ciutat de Mèxic. A més, Neue Vocalsolisten ha portat produccions del gènere del teatre musical —un camp en què han tingut una influència decisiva— a molts països europeus, els Estats Units i Argentina, i ha interpretat obres de compositors com Oscar Strasnoy, Luciano Berio, Lucia Ronchetti, Luca Francesconi, Friedrich Cerha i Giovanni Bertelli.

Els projectes escènics són un tret distintiu de la trajectòria del grup, que els ha portat a estrenar obres de teatre musical com *Utopien*, de Dieter Schnebeland; *Sommertag*, de Nikolaus Brass, a la Biennal de Munic; i *Buenos Aires*, de Simon Steen-Andersen, al Festival Ultima d'Oslo. A més segueixen fent gires de més de 30 concerts l'any que els ha portat a ciutats com París, Viena, Nova York, Zuric, Viitasaari, Nicòsia, Donaueschingen, Utrecht, Victòria i Los Angeles, entre altres llocs.

Amb el suport del:

CROSSINGLINES

La formació barcelonina CrossingLines s'ha establert com un dels principals exponents de música contemporània a Catalunya encarregant, estrenant, promocionant i enregistrant obres de la nova generació de creadors de l'escena nacional i internacional. La seva particular plantilla instrumental, la visió de la música actual i l'exhaustiva preparació dels seus programes converteixen el grup en una de les propostes més renovadores del nostre país.

Des del seu naixement, ha experimentat un creixement exponencial i un reconeixement artístic i de públic gràcies a la cura que diposita en la interpretació musical, així com la meticulositat i organització emprades en tots aquells aspectes relacionats amb la seva activitat artística. Compromès amb la divulgació de la nova música, CrossingLines realitza, a més, propostes didàctiques al voltant dels seus programes, apropant la música contemporània al públic mitjançant classes magistrals en centres educatius, activitats pedagògiques per a públics diversos i la realització de les seves pròpies campanyes de difusió. CrossingLines ha participat en nombrosos festivals i temporades de concerts nacionals i europeus. Cal destacar el Festival de Música Contemporània de Huddersfield, Sampler Sèries de L'Auditori de Barcelona, OUT.SIDE, Cicle NEU de noves músiques, Festival Mixtur, The Sound of Stockholm, CDMC-Madrid, Ciclos de la Fundació BBVA-Bilbao, MEMMIX, Interval sèries de Placa[base o Mostra Sonora de Sueca.

L'any 2015, van registrar el disc *Bass clarinet and Percussion*, monogràfic del compositor nord-americà Morton Feldman, amb la discogràfica Neu Records. Aquell mateix any, el grup va participar també en l'enregistrament de *Multiplidad*, disc del compositor Luis Codera Puzo amb el segell austríac Col legno, al costat de grups com Ensemble Modern o Ensemble Recherche i en diversos enregistraments produïts per l'Institut de la Joventut d'Espanya.

Els seus propers projectes inclouen la participació en el cicle OUT.SIDE, un projecte monogràfic de Bernhard Lang en el marc del nou cicle de concerts a Madrid VANG- Músicas de Vanguardia, a banda de diverses actuacions a la Fàbrica de Creació Fabra i Coats a Barcelona, on n'és actualment grup resident. CrossingLines ha rebut durant dos anys consecutius (2014 i 2015) el suport de la prestigiosa fundació Ernst von Siemens Musikstiftung, una de les institucions europees més importants en la promoció de la música del segle XXI.

Amb el suport del:

SAMPLER SÈRIES

NEUE VOCALSOLISTEN + CROSSINGLINES: Michael Beil

3 DE MARÇ DE 2018 / 20h
SALA 2 ORIOL MARTORELL

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #samplerseries

Amb el suport de:

Sabadell
Fundació

PROGRAMA

MARÇ DE 2018

DIJOUS 3 | 20h

SALA 2 ORIOL MARTORELL

NEUE VOCALSOLISTEN

Johanna Zimmer soprano · Susanne Leitz-Lorey soprano lírica · Truike Van Der Poel mezzosoprano · Martin Nagy tenor · Guillermo Anzorena baríton · Andreas Fischer baix

CROSSINGLINES

María Teresa Gómez saxòfon · Víctor de la Rosa clarinet · Laia Bobi Frutos flauta · Cassiel Antón trombón · Lluïsa Espigolé piano · Mireia Vendrell piano · Feliu Ribera percussió i producció · Pablo Carrascosa suport tècnic

LÒGIQUES DE SIMULACIÓ

per Vicent Minguet

A diferència del que sentim repetir de manera habitual, la causa de la contracció del temps, de l'«agonia del present», no és tant l'acceleració imposada per la tecnologia com l'addició constant i la manca de direcció que, juntes, han transformat definitivament la realitat. La multiplicació dels canals i el flux constant d'informació hi han contribuït també, i han donat lloc a un pensament que sovint es perd en el fil antinarratiu que tan bé va saber retratar James Joyce en el seu personatge Stephen Dedalus. Al mateix temps, els murs de les xarxes socials, les formes d'expressió i de comunicació que imposen, han reeixit a eliminar progressivament la diferència o, si més no, a camuflar-la. El resultat ha estat l'anul·lació de les fronteres virtuals i una hibridació que dissol progressivament diferències que abans crèiem irreconciliables.

Un dels referents en la hibridació de la música electrònica, la instrumental i el vídeo és l'alemany Michael Beil (1963). En les seves obres, la construcció del temps es percep com a part indispensable del procés creatiu, fins al punt que la interpretació mateixa n'és el besllum. Beil ha transformat definitivament el paper tradicional de l'intèrpret a l'escenari gràcies a la conjuminació de materials audiovisuals preenregistrats o recollits i tractats en el curs de l'acció. Lluny d'alienar l'intèrpret, la proposta multimèdia de Beil l'envigoreix. *Doppel* (2009), per a dos pianos, electrònica i vídeo en directe, n'és una bona mostra. En aquesta peça, els pianistes cedeixen progressivament el protagonisme a un discurs audiovisual paral·lel, que resulta de l'enregistrament de les seves accions: constel·lacions d'escapes, sons repetits i acords que viatgen del gest real al virtual. *Transit* (2018), en canvi, ens confronta amb la noció d'hiperrealitat. En aquesta peça de nova creació, Beil al·ludeix a cançons amb un únic denominador comú: totes contenen la paraula «realitat» en el títol. La interacció entre l'acció escènica i la retroalimentació audiovisual, molt més estratificada, permet una vegada més la recepció de la forma. Ara bé, la complicada distinció entre el que pertany al filtratge del material audiovisual i el que escoltem i veiem com a conseqüència dels gestos instrumentals i vocals en escena ens situa en un terreny ple de sediments.

Die Drei (2002), per a «dues vegades tres solistes vocals», presenta un total de sis veus que es divideixen en dos grups de tres, de manera que també es formen tres parelles estereofòniques. La peça s'estructura en tres parts, cada una de les quals presenta tres seccions. Tres són també els sons que formen les mixtures harmòniques, les melodies i les cèl·lules motiviques més petites. La repetició d'aquestes en diverses llengües reïx a introduir una diferència tímbrica que Beil explora amb minuciositat. Tres són, així mateix, els moviments en què es divideix *Glas* (2016), per a sis veus, de l'alemany Enno Poppe (1969), amb un marcat contrast que descansa sobre una gradació: Poppe transforma els jocs lingüístics de Georges Perec en un discurs vocal

pur que neix de l'exploració del so brut, es reïfica a través d'un substrat harmònic gairebé espectral i esclata en la pirotècnica del virtuosisme contrapuntístic.

El contrast d'aquestes dues obres vocals amb la *Table Talk* (2016) d'Andreas Eduardo Frank (1987) és total. Frank explora la hibridació que es produeix entre el real i el virtual, i ens convida en la seva peça a un diàleg entre gestos, electrònica i llum gràcies a la manipulació manual de transductors i interruptors que fan dos intèrprets asseguts a la taula. En un altre ordre de coses, l'estrena absoluta de *[Custom # 1.3]* (2018), del compositor multimèdia i *performer* espanyol Óscar Escudero (1992), incorpora el necessari toc de sentit de l'humor inherent al llenguatge de les xarxes socials. Escudero tradueix el flux comunicatiu dels espais virtuals mitjançant l'actualització del format i la capacitat de personalització de l'obra. La hibridació tecnològica no és l'únic element vertebrador d'aquestes instruccions dramatitzades per navegar amb èxit a les xarxes socials, ja que aquesta obra esdevé tot un manual d'ús que, a més, busca renovar el paper de l'intèrpret-usuari.

Si vols més informació sobre SAMPLER SÈRIES visita

samplerseries.blogspot.com

PROPERES CONCERTS SAMPLER SÈRIES

ESMUC ENSEMBLE <i>Xenakis: Persephassa</i>	11/04/2018 → 20 h	L'AUDITORI → Sala 3 Tete Montoliu 5 €
HELD + BAINBRIDGE <i>Pausa</i> Concert + Instal·lació audiovisual	28/04/2018 → 18 h Concert → 19 h Instal·lació	L'AUDITORI → Sala 4 Alicia de Larrocha → Foyer de la Sala 2 Gratuït amb l'entrada de Phace
PHACE <i>Romitelli: An Index of Metals</i>	28/04/2018 → 20 h	L'AUDITORI → Sala 2 Oriol Martorell 10 €
CURS INTERNACIONAL DE COMPOSICIÓ INSTITUT FRANÇAIS Barcelona Modern Ensemble	18/05/2018 → 20 h	L'AUDITORI → Sala 4 Alicia de Larrocha Gratuït

* Estrena nacional

** Estrena mundial

El temps i la durada del concert són aproximats.

 Agraïem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Una coproducció amb:

MUSIK DER JAHRHUNDERTE